

Emlék

Emlék az a gyönyörű kép,
Az a hullámzó tenger, ahogy a hold ránk néz.
Csak emlék az a rengeteg szó,
Azaz édes kis dallam, mely a lemezen szól.

Az álmunk sokszor valóra vált,
Gyönyörű szép volt és néha úgy fájt.
Érzés, mely a múltamban él.
Tudom eltűnt rég, s néha hiányzik még.
Céltalan sodor az élet.
Egy hang most hozzám szól: van még remény!

Ezer álmkép él bennem réges-rég,
Mikor éled a fény, velük ébrednék.
Ha a hajnal rám talál az út végén,
Nem fáj, akkor már semmi se fáj.

Az álmunk sokszor valóra vált,
Gyönyörű szép volt és néha úgy fájt.
Emlék az a rengeteg szó,
Azaz édes kis dallam mely a lemezen szól.

Érzés, mely a múltamban él.
Tudom eltűnt rég, s néha hiányzik még.
Emlék az a gyönyörű kép,
Az a hullámzó tenger, ahogy a hold ránk néz.
Céltalan sodor az élet.
Egy hang most hozzám szól: van még remény!

Ezer álmkép él bennem réges-rég,
Mikor éled a fény, velük ébrednék.
Ha a hajnal rám talál az út végén,
Nem fáj, akkor már semmi se fáj.

Félek, mikor a hajnal rám néz egyedül,
Az emlék nem menekül.
Rohan az élet, még most is félek,
Itt várok még egyedül.

Ezer álmkép él bennem réges-rég,
Mikor éled a fény, velük ébrednék.
Ha a hajnal rám talál az út végén,
Nem fáj, akkor már semmi se fáj.

Ezer álmkép él bennem réges-rég,
Mikor éled a fény, velük ébrednék.
Ha a hajnal rám talál az út végén,
Nem fáj, akkor már semmi se fáj.
Akkor már semmi se fáj.